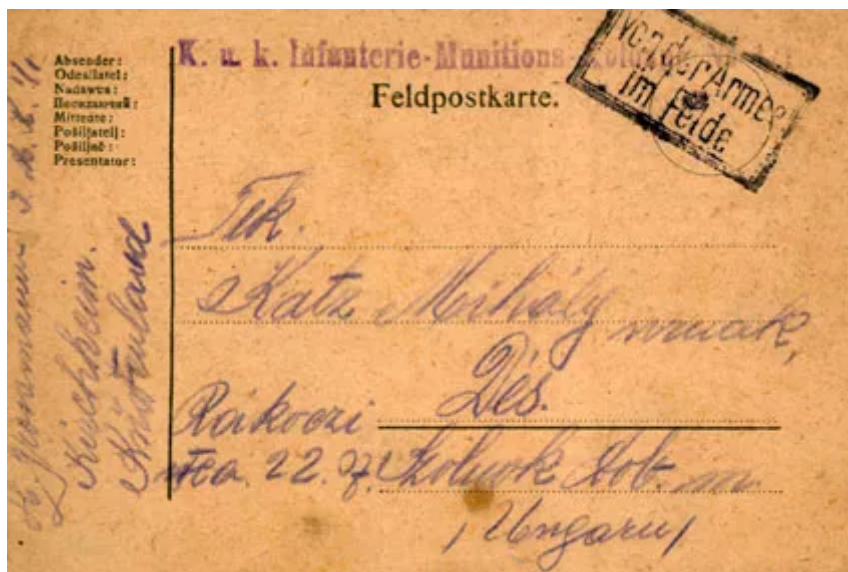

Tábori Képeslap

Milyen szépek voltak régebben a kézírások! Nézegettem [az írást], ez a férjem bátyjáé. A férjemnek [Grossmann Fülöpnek] is nagyon szép kézírása volt, de ezt a bátyja, Heinrich írta a nővérenek [Katz asszonynak], természetesen a férjének címezve. A hátoldalán ez áll: „Szeretteim! Ma megkaptam a november 4-én és 11-én kelt leveleiteket. Vilma drágám, teljesítettem a kívánságodat, kivéve az ünnepekkel kapcsolatosat, mert ebben a hónapban biztosan nem tudok menni, talán a következőben. Minden rendben, mint mindig. Szeretettel, maradok, Henrik”. A dátum 1917. december 10.

A férjem apja kereskedő volt. Régen nagyon sok gyereket csináltak az asszonyok, aztán korán meghaltak. A férjem apjának, Grossmann Ábrahámnak a felesége is meghalt. Aztán a férjem apja újra megnősült, nem volt már gyerek a háznál, egyedül volt, és elvett egy ludasi lányt egy nagyon gazdag családból [Valószínűleg a környékbeli Kisludasról van szó, amely kisközség volt Alsó-Fehér vm.-ben, 1891-ben 800, 1910-ben 900 román és német lakossal. Trianon után Romániához került. – A szerk.]. És nem volt fiatal, ötvenhét-ötvennyolc éves volt, mikor másodszor megnősült, és hatvan éves volt, mikor a férjem született, én nem hittem el, mikor mesélte. A férjem édesanyja Fischer Sarolta volt – negyvenhat éves volt, mikor a férjem született –, tüdőgyulladásban halt meg 1937-ben, elul huszonhatodikán [Elul 26. 5697-ben, 1937. szeptember 2-án volt. – A szerk.]. Az apja már idős volt, amikor meghalt, 1933-ban halt meg, hesván hónapban, október elsején. Nagyon sokan voltak testvérek, volt vagy öt lány és vagy négy fiú. De így voltak a régi zsidó családok. Ilyen nagy családok voltak. Mert meghalt az egyik feleség, elvett egy másik feleséget, avval is csinált gyermekeket. Volt Vilma, Jenő, Veronka, Hersi, Heinrich, Blima, Berta, Frida és a férjem. Csak Frida nővére volt édestestvére.

Grossmann Heinrich az első világháború közben halt meg. Hazajött a frontról, hazaengedték, mert rosszul érezte magát, és egy hét alatt meghalt spanyolnáthában. Nagyon jóképű férfi volt, Bubának szólították, mert mint egy kicsi buba [baba], olyan szép volt. Nem volt felesége, hát még nagyon fiatal volt, de hadnagy rangja volt. Itt van eltemetve a dési temetőben, a sírköve már kilencven éve áll, de olyan, mintha most tették volna oda, olyan nagyon szép.